

at det først og fremmest påhviler arbejdsgiverne at sørge for at skabe sikkerhed og sundhed.

Det siger dog måske noget om forholdet mellem de offentlige udgifter og virksomhedernes, at en fuldt udbygget bedrifts-sundhedstjeneste er anslået at koste virksomhederne ca. 350 mill. kr., medens udgifterne til arbejdstilsynet selv ved opfyldelse af de mest vidtgående overslag drejer sig om en forøgelse fra 50 til 100 mill. kr.

Om de direkte og indirekte offentlige omkostninger, der må henføres til et utilfredsstillende arbejdsmiljø, er der givet en udførlig redegørelse i svaret på spørgsmål 66, 3. afsnit. På basis heraf kan de foranførte udgifter sættes i relation til samfundsmæssige omkostninger på over 10 milliarder kr.

Spørgsmål B:

Udvalget udbeder sig en drøftelse af de honorarer, der i medfør af lovforslaget kan komme til udbetaling.

Svar:

Lovforslaget indeholder ikke bestemmelser om udbetaling af honorarer.

I øjeblikket udbetales der honorarer på 10.361 kr. årligt til hver af de 18 organisationsrepræsentanter i arbejdsrådet. Det undersøges for tiden generelt af finansministeriet, om der er grundlag for at inddrage sådanne honorarer, fordi det er rimeligere, at organisationerne selv betaler eventuelle vederlag til deres repræsentanter.

Efter lovforslaget udvides arbejdsmiljørådet i forhold til arbejdsrådet med en tilforordnet fra miljøstyrelsen. Dette giver ikke anledning til nyt honorar, da hvervet må udføres af en embedsmand som led i hans tjeneste.

Det har ikke været overvejet, at der skulle ydes honorarer fra det offentlige til medlemmer af branchesikkerhedsråd.

Spørgsmål C:

ad § 12. Udvalget udbeder sig en drøftelse af denne bestemmelse.

Svar:

§ 12 bemyndiger arbejdsministeren til at fastsætte regler om, at virksomheder skal

stille sagkyndig bistand til rådighed for sikkerhedsarbejdet, hvor hensynet til de ansattes sikkerhed eller sundhed taler for det.

Efter bemærkningerne til lovforslaget overlades det til arbejdsgiveren, om han vil ansætte en sikkerhedsmedarbejder, eller om han vil antage konsulentbistand udefra.

Bestemmelsen må ses i sammenhæng med

§ 5 om, at sikkerhedsarbejdet på virksomheder med 1-9 ansatte skal løses ved personlig kontakt mellem arbejdsgiveren og de ansatte,

§ 7, stk. 1, sidste punktum, om, at sikkerhedsudvalget skal planlægge, lede, rådgive og orientere om samt føre kontrol med sikkerheds- og sundhedsarbejdet og

§ 8. I sidste linie om daglig ledelse af sikkerhedsarbejdet.

På virksomheder kan der, uanset virksomhedens størrelse, være sådanne sikkerheds- eller sundhedsspørgsmål, at

arbejdsgiveren
sikkerhedsudvalget og/eller

den daglige leder af sikkerhedsarbejdet har brug for sagkyndig bistand, enten ad hoc eller permanent, for at kunne indrette eller gennemføre en produktion på forsvarlig måde efter arbejdsmiljøloven og den til enhver tid værende teknologiske praksis.

Af sagkyndig bistand inden for området, der allerede findes som ad hoc- eller permanent bistand, kan eksempelvis nævnes:

Pressefabrikkernes abonnementsordning, hvor særlige servicemontører foretager de i excenterpressebekendtgørelsen foreskrevne sikkerhedseftersyn,

konsulentbistand fra de teknologiske institutter og forskellige ATV-institutter,

konsulentbistand fra Dansk Kedelforening, konsulentbistand fra Dansk Brandværns-

komité,

landbrugets og maskinstationernes konsulentordninger,

større virksomheders sikkerhedsingeniører og -afdelinger.

Spørgsmål D:

ad § 14, stk. 2. Er ministeren ikke betænkelig ved, at de tilbud om konsulenttjeneste, der her omtales, er formuleret på et så vagt grundlag?